

ка ако сж ся събрали 20 дюгяна на единъ, та поминувать съ едны разноскы, тѣн печялять само отъ разноскы по 20 на сто-тѣхъ, и като не чякать да купувать стоки-ты отъ 10-тж ржкж, слѣдователно съ 50 или 100 на сто-тѣхъ по-скжпо, нъ гы купувать отъ прѣвж ржкж, то и оттука печялять по 50 или по 100 на сто-тѣхъ, та оттова имъ износи да продавать и по-евтино стокж-тж си, та да имжть всякога мищюрин и по-гюмрахъ алжжъ-веришь съ спорнж проданъ, па и съ по-малко трудъ да печялять и повече пары. А какъ сж у насъ наши-ти иснафліе въ това отношеніе? „отъ просено брашно отсѣяны и съ студенж водж замѣсени,“ та единъ съ другъ ся несъбирать и неприближавать. За примѣръ: занаятлїй-тъ сѣднжлъ самъ да крон, самъ да шіе, самъ да уталожн (ютюлюдише) самъ самъ, па и самъ да продава; прѣмѣта 1000 иглы за парж, па възъ това принуденъ е да вари и фасуля по девять пжти, за да испечяли отъ гърло, зачто-то алжжъ-веришь-тъ му былъ кесать и пр. и пр. Това сжще-то е и съ наши-ты бакале и ахтаре и др. т. тѣ вмѣсто да събержтъ по 10 или по 20 дюгяна на единъ, та да си помогнжтъ въ всичко нѣчто, за да имъ бжде по-лесна, по-легка и по-износна работа-та, а тѣ наопаки: раздѣлять единъ-тъ дюгянъ на 10 или 20 парчета, па ако е бакалинъ тури вжтрѣ по нѣкож окж соль, фасуль и др. т., ако ахтаринъ — по еднж торбж кафе, шекеръ и по нѣколко чяши и чинїи и д. т. или ако е кафтанджїа пакъ по нѣкое парче платно, басмж, димикатонъ и д. т., нъ безъ да знажтъ и да познавать ни единъ отъ тѣхъ какво нѣчто продавать, гдѣ излиза това нѣчто, какъ ся купува то на мѣсто, отгдѣ и какъ ся то прѣноси, за това тѣ ни хаберъ нѣмать, нито искать пакъ да знажтъ; нъ пушятъ цигаркы-ты си, мыслятъ и чякать да иде Кырь Каравокыдисъ или Кырь Петкыдисъ на панаира или най-далѣчь до въ Цариградъ, или пакъ още по-далечь до Свѣщовъ, Варнж, Текрыдагъ или Солунъ, та да имъ накупятъ евтины стоки отъ 9-тж ржкж и да имъ гы натоварятъ и тѣ още съ по 10 или 20 на сто-тѣхъ па да имъ гы донесжтъ на-крака, та каквы-то марды и да были тѣя стоки — наши-ти трѣговци и немарятъ за това, тѣ гледать само да имъ дойде на готово, па — „кесать алжжъ-веришь-тъ!“ „нѣма кярове!“ А че каквъ алжжъ-веришь искате, като вмѣсто да бждете събрани въ три или четири